

AİLE HER TÜRLÜ FAZİLETİN KAYNAĞIDIR

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ

أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

Muhterem Müminler!

Bugünkü hutbemizde yüce dinimizin aileye verdiği önemi anlatmaya çalışacağız. Kur'an-ı Kerim, insanı yaratılmışların en üstünü kabul eder. Allah Teâlâ onu güzel sûrette yaratmış, akıl gibi üstün yeteneklerle donatmıştır. Bir ayette şöyle buyurmuştur: **“Hatırla ki, Rabbin meleklere: Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım demişti. Melekler: Orada bozgunculuk yapacak ve kan dökecek birisini mi yaratacaksınız? Oysa biz seni överek tesbih ediyor ve takdis ediyoruz, dediler. Allah da onlara: Ben sizin bilmediklerinizi bilirim”** (el-Bakara, 2/30) buyurmuştur. Böylesine Allah'ın üstün bir yarattığı olan insan, yalnız başına değil, toplum halinde yaşar. İnsan içinde yaşadığı toplumun en küçüğü birimi ailedir.

Bir milletin sahip olduğu bütün özellikleri bir ailede görmek mümkündür. Bir toplulukta aile ne kadar sağlam temellere oturur ise o aileden meydana gelen toplum, o nisbetle sağlam yapıya sahip olmuş olur. Bunun için dinimiz aileye büyük önem vermiştir. Bu aile ise temelinde karı ile kocadan oluşur. Bu yüzden dinimiz evlenmeyi, erkek ile kadın arasında nikâha dayalı bir yuva kurmayı teşvik etmiştir. Allah'ın en seçkin kulları olan peygamberler evlenerek örnek olmuşlardır. Peygamberimiz de **“Evlenmek benim sünnetim, her kim benim bu yoldan yüz çevirirse benden değildir.”** (Buhârî) buyurmuştur.

Değerli Kardeşlerim!

İnsan aile ortamında huzur bulur. Neslin devamı bu kurumla sağlanır. Pek çok kötülükler karşı en önleyici vasıta ailedir. Peygamberimiz buyuruyor: **“Kul evlendiği vakit dininin yarısını tamamlamış olur. Artık geri kalan yarısında da Allah'a karşı gelmekten kaçının.”** (Beyhâkî). Aile kurulurken eşlerin bir-

birlerini seçmesi önemlidir. Çünkü bu, geçici bir süre için bir araya gelme değil, çoğunlukla ölüme kadar devam edecek bir sözleşmedir. Eşler birbirlerinde bu kurumun devamını sağlayacak özellikleri aramalıdır. Peygamberimiz bu konuda bir uyarıda bulunuyor ve eşlerde tercih edilmesinde fayda olan özelliğe dikkatimizi şu sözleriyle çekiyor: **“Kadın genelde dört özelliği için nikah edilir: Malı, soyu, güzelliği ve dini için. Sen dindarı olanı seç ki mutlu olasın.”** (Müslim) Peygamberimiz kadını, bu dört özellikten herhangi birisinden dolayı nikâhlamanın mubah olduğunu, ancak dindarı olan kadının tercih edilmesini tavsiye ediyor. Bu hadis, her ne kadar kadınlar için söylenmiş olsa da aynı sıfatları taşımak erkekler için de geçerlidir.

Kardeşlerim!

Ailedeki mutluluk, karı ile koca arasındaki sevgi ve saygıya bağlıdır. Eşler, yuvada mutluluğu sağlamak için gerekli fedakârlığı gösterecek, huzur bozucu tutum ve davranışlardan sakınacaklardır. Aile direği olan erkek eşine karşı yumuşak davranacak, aile temeli olan kadın ise onun günlük problemlerini paylaşarak destek olacaktır. Karı ile kocanın herhangi bir sebeple aralarının açılması hâlinde Allah Teâlâ her iki tarafın ailelerine görev vermekte ve şöyle buyurmaktadır: **“Eğer karı-kocanın aralarının açılmasından korkarsanız, erkeğin ailesinden bir hakem ve kadının ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, barıştırmak isterlerse, Allah aralarını bulur. Şüphesiz Allah her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olandır.”** (en-Nisâ, 4/35).

Hutbemi Allah Teâlâ'nın şu kavli ile bitirmek istiyorum: **“Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl...”** (el-Furkân, 25/74)

СЕМЕЙСТВОТО – ИЗВОРЪТ НА ВСИЧКИ ДОБРОДЕТЕЛИ

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ
أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

Уважаеми вярващи!

В днешното хутбе ще се опитаме да обърнем внимание върху значението, което нашата религия отдава на семейството. Свещеният Коран приема човека за най-върховното създание. Аллах Теаля сътворил човека в превъзходен облик и го украсил с разум. В един айет Той повелява: „И когато твоят Господар рече на меляикетата: „Ще създам на земята наместник“ – рекоха: „Нима ще създадеш там някой, който ще сее по нея развала и ще лее кръви, докато ние Те славим с възхвала и възнасяме Твоята святост?“ Рече: „Знам, каквото вие не знаете“ (ел-Бакара, 2: 30).

Човекът, който е висше творение на Аллах Теаля, живее в обществото, а не индивидуално. Няма съмнение, че най-малката част на обществото, в което той живее, е семейството. В него могат да се видят всички характерни черти на един народ. Колкото е по-здрава основата на едно семейство в дадено общество, толкова и структурата на обществото, образувано от подобни семейства, ще бъде по-стабилна.

От друга страна, основата на всяко семейство са съпругът и съпругата, мъжът и жената. Затова ислямската религия насърчава брака (никях), а пратениците на Аллах, които са най-видните Му раби, са показали това с примера си. Пейгамбера (с.а.с.) е казал: „Никяхът, женитбата е от моя сюннет, който се отвърне от моя личен пример, той не е от нас“ (Бухари).

Скъпи братя!

Човекът намира мир и щастие в семейната среда и продължението на поколението му зависи от тази институция. Семейството е най-превантивното средство, което го пази от лошотиите и забранените неща. Именно затова Пратеника на Аллах (с.а.с.) казва: „Когато рабът склучи никях, той изпълва половината от религията си, а другата половина запълва, като страни от противопоставянето с Аллах Теаля“ (Бейхаки). От много голяма важност при създаването на семейство е съпрузите да се избират помежду си, тъй като това не е времен-

на среща, а брачен договор, който в повечето случаи ще продължи до смъртта. Съпрузите трябва да търсят един в друг качества, които ще поддържат и подкрепят този договор. В това отношение Пейгамбера (с.а.с.) обръща вниманието ни към качествата и предпочитанията, които трябва да търсим в нашите партньори, и казва: „Мъжът обикновено се жени за една жена поради четири нейни качества: нейното богатство; нейната фамилия; нейната красота или нейната религия. Ако искате да бъдете вечно щастливи, изберете искрено вярващата жена“ (Муслим).

С този хадис Мухаммед (с.а.с.) ни разяснява, че жената може да бъде избрана според което и да е от тези четири качества и всичко това е позволено, но ако желаем вечното щастие, най-добрата за нас е вярващата жена. После, въпреки че в хадиса се говори за избор на жена, то качествата, споменати в него, трябва да се търсят и при избор на мъжа.

Братя мюсюлмани!

Щастието в семейството зависи от любовта и уважението между съпрузите. Те трябва да бъдат самоотвержени един към друг, за да осигурят спокойствие в семейното си гнездо, и да странят от всички действия, които могат да навредят на семейното им щастие. Мъжът, който е опората на семейството, трябва да се отнася с нежност към съпругата си, а тя, като основа на семейството, трябва да споделя ежедневието му и да го подкрепя в житейските проблеми. В случай че се появят дразги между тях, тогава Аллах Теаля натоварва близките им със сериозна задача, като повелява: „А ако ви е страх от раздор между двамата, пратете съдник от неговото семейство и съдник от нейното семейство. Ако искат сдобряване, Аллах ще ги помири. Аллах е всезнаещ, сведущ“ (ен-Ниса, 4: 35).

Искам да завърша хутбето си със следното слово на Всемогъщия Аллах: „Господарю наш, дари ни със съпруги и потомци – радост за очите ни! И ни стори водители на богобоязливите!“ (ел-Фуркан, 25: 74).

CENNET YOLCUSU OLABİLMEK

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ لَا أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾

Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz okuduğum âyet-i kerime-de şöyle buyurmuştur: *“Rabbinizin mağ-firetine, genişliği göklerle yer arası kadar olan ve takva sahipleri için hazırlanmış bu-lunan cennete koşun.”* (Âl-i İmrân, 3/133) Peygamberimiz (s.a.s.) de *“Cennete girmeye vesile olacak en önemli husus nedir?” diye soran bir sahâbiye, “Takva, yani Allah’a karşı sorum-luluk bilinci ve güzel ahlâktır.”* buyurmuştur (İbn Mâce).

Yüce Rabbimiz, bizlere birbirini takip eden iki hayat vermiştir. Birincisi fânî, kısa ömürlü ve kazanca dönüştürülmesi gereken dünya hayatıdır. İkincisi ise ebedî ve ölümsüz olan âhiret hayatıdır. Dünya hayatı, âhirete uzanan zorlu ve sonlu yoldur. Âhiret hayatı ise dünya tarlasında ektiğimizi biçeceğimiz, yapıp ettiklerimizin karşılığını eksiksiz gö-receğimiz bir hayattır. Bu hayatta bizler için ya hüznün ya da sevinç vardır. Dünya imtiha-nında başarılı olmak için gayret gösterenler, Allah’ın rızasına ve ebedî nimetler yurdu olan cennete kavuşacaklardır. Bu imtihanı kaybe-denler ise âhirette pişmanlık ve hüsrana uğ-rayacaklardır.

Rabbimiz, cennetine götürecekt, cehen-nemden kurtaracak yolu bizlere hayat reh-berimiz olan Kur’ân-ı Kerim’de öğretmiştir. Peygamberimiz (s.a.s.) de bu yolu bizzat yaşa-yarak göstermiştir. Söz konusu bu yolun sonu ebedî kurtuluştur. Bu yolun sonu bitmeyecek olan bir huzurdur.

Aziz Müminler!

Cennete giden yola imanla girilir. Zira ebedî kurtuluş, imandan geçer. Allah’ın varlığına ve birliğine, Onun peygamberlerine, meleklerine, kitaplarına, ahiret gününe, kaza ve kaderin Allah’tan olduğuna gönülden inan-mak mümin olabilmenin ilk şartıdır. Mümin, Allah’a gönülden teslim olmuş kişidir. Mü-

min, son nefesine kadar imanına sadık kalan kimsedir. O, bu uğurda türlü musibetlere ma-ruz kalsa da sadakat ve teslimiyetini yitirmez.

Kardeşlerim!

Cennete giden yolda ilerleyebilmenin şartı ibadettir, salih ameldir. İhlâsla kılınan namaz, samimiyetle tutulan oruç, hac, zekât, kurban nasıl birer ibadetse, sırf Allah rızası gözetile-rek yapılan her güzel iş de bir ibadettir. An-ne-babamıza, eşimize-evlâdımıza, komşu ve akrabamıza, can taşıyan her bir varlığa iyilikte bulunmak ibadettir. Hayatı birbirimize kolay kılmak, sahip olduğumuz nimet ve imkânla-rı kardeşimizle paylaşmak, yardımlaşmak bir ibadettir. Hâsılı, kötülükten uzak durma ve iyilik yolunda olma gayreti bir ibadettir.

Aziz Müminler!

Cennete giden yolda yücelebilmenin şartı güzel ahlâktır. Rabbimize, kendimize, çevre-mize karşı samimiyeti kuşanmaktır. Doğru-luk ve istikametten aslâ ayrılmamaktır. Ahde vefayı elden bırakmamaktır. Emanete ihanet etmemektir. Zira Rahmet Elçisi (s.a.s.) tara-fından *“elinden ve dilinden emin olunan kişi”* diye tarif edilen mümin, hiçbir kimseye za-rar veremez. Yüce Allah’ın saygın bir varlık olarak yarattığı insanın şeref ve haysiyetini zedeleyecek söz, tutum ve davranışlarla kı-sacık ömrünü israf ve hebâ edemez. Mümin, *“Utanmazsan dilediğini yap.”* (Buhârî) hadi-si doğrultusunda güzel ahlâkı kendisine şiar edinir.

Kardeşlerim!

Hutbemizi şu duayla bitirmek istiyorum: *“Allah’ım! Senden cenneti ve bizi cennete yak-laştıran söz ve amelleri isteriz. Cehennem ate-şinden ve bizi ona yaklaştıran söz ve davranış-lardan sana sığınırız.”* (İbn Mâce)

ЗА ДА БЪДЕШ ПЪТНИК ЗА ДЖЕННЕТА

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ لَا أُعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

Скъпи братя!

В айта, който цитирах, Аллах Теаля повелява: „*И надпреварвайте се към опрощение от своя Господар и към дженнета с ширина колкото небесата и земята, пригответен за богобоязливите...*“ (Ал-и Имран, 3: 133).

А когато Пейгамбера (с.а.с.) бил попитан от един свой сподвижник: „Кое е най-важно то нещо, което ще ни помогне да влезем в дженнета?“, той отговорил: „*Страхопочитанието – таква, и добрият нрав*“ (Ибн Мадже).

Всевишния Аллах ни е дарил с два живота. Първият е преходният и кратък земен живот, през който трябва да се трудим за втория – вечния живот – ахирета. Земният живот е трудният и кратък път, водещ към ахирета. Що се отнася до живота в ахирета, то това е животът, в който ще жънем това, което сме посели през краткия си земен живот, и мястото, където всеки ще получи без ущърб това, което е заслужил за делата си в земния живот. В ахиретския живот за всеки от нас ще има мъка или щастие. Тези, които са проявили старание да спечелят изпита през земния живот, ще бъдат възнаградени със задоволството на Аллах и обитание то на вечните блага – дженнета. А тези, които загубят изпита през земния живот, ще бъдат сполетени от съжаление и разочарование в ахирета.

Скъпи братя!

В Свещения Коран, който е нашият земен пътеводител, Дженаб-и Хак ни е показал пътя, който ще ни отведе в дженнета и ще ни предпази от джехеннема. А Расулюллах (с.а.с.) с житейския си пример е показал този път на практика. Краят на този път е вечно спокойствие и спасение.

Уважаеми мюсюлмани!

По пътя, който води към дженнета, се тръгва с вяра, тъй като вечното спасение преминава през вярата. А първото условие един човек да бъде вярващ, е да повярва от сърце в съществуването и единството на Аллах, в Неговите пратеници, в меляикетата, в книгите, в съдния ден и предписаното (кадер) от Него.

Вярващ е този, който се е отдал от сърце на Аллах Теаля, и този, който до последния си дъх остава верен на религията си. Дори и в името на това да бъде подложен на редица нещастия, той никога не губи своята лоялност и отдаденост.

Скъпи братя!

Условията за напредъка по пътя към дженнета са ибадетът и добрите дела. Както искрено изпълненият намаз, спазваният оруч, хаджът, зекятът и курбанът са ибадети, така и всяко ползотворно и искрено дело, сторено в името на Аллах Теаля, е ибадет. Добрите ни обноски към нашите родители, съпруги, деца, съседи, близки и всички живи същества са ибадет. Да улесняваме трудностите в живота си един другиму; да споделяме с нашите братя богатата и възможностите, с които сме дарени; и да си помагаме, също е ибадет. Казано накратко, да страним от лошото и да се стараем в извършването на добри дела, е ибадет.

Уважаеми вярващи!

Условието за издигането по пътя към дженнета е добрият нрав (ахлак). Да бъдем искрени спрямо нашия Създател, спрямо себе си и всички около нас. Никога да не се отбиваме от истината и правия път. Да не изоставяме обещанието и верността си. Да не изневеряваме на повереното ни. Тъй като вярващият, който е описан от Пратеника на милостта като „... човек, *от чиято ръка и език другите са в безопасност...*“, не вреди на никого. Той не прахосва краткия си живот с думи и действия, които ще наранят достойнството на човека, който Аллах е сътворил удостоен. Вярващият приема добрия нрав за свой дълг, тъй като се съобразява с думите на Пратеника (с.а.с.): „*Ако не се срамуваш, прави каквото искаш*“ (Бухари).

Братя мюсюлмани!

Искам да завърша хутбето си със следната дуа: „*Я, Рабби, искаме от Теб да ни дариш с дженнет и с думи и дела, които ще ни доближат до него! (Амин)*“ (Ибн Мадже).

HAZRETİ ZÜBEYR BİN AVVÂM (R.A.)

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿١٣﴾

Muhterem Kardeşlerim!

Bugünkü hutbemiz cennetle müjdelenen on sahâbîden olan Hazreti Zübeyr bin Avvâm hakkında olacaktır. Kendisi Peygamber Efendimizin halası olan Hazreti Safiye'nin oğludur ve ilk Müslümanlardanır. İmân ettiği vakit amcası Zübeyr'e çok kızmıştı. Dinden dönmesi için, kendisine ateşle işkence ediyordu. Amcası ona "Daha fazla inat etme, atalarının dinine dön!" dediğinde, diyordu ki: "Aslâ küfre dönmem! Allah birdir. Fayda veya zararı olmayan putlara tapmam. Lâ ilâhe illâllâh, Muhammedün Rasûlüllah." Böylece, yapılan bütün işkencelere büyük bir sabır ve metânet gösteriyordu.

Aziz Kardeşlerim!

Mekke devrinde imân edenler çoğaldıkça, müşrikler, korkularından Müslümanlara akla hayâle gelmedik işkenceler yapıyorlardı. Peygamber Efendimiz bu dayanılmaz işkenceleri görünce: "Siz bâri yeryüzüne dağılın! Yüce Allah sizi yine toplar." buyurdu. Bunun üzerine ashâb-ı kirâm: "Yâ Rasûlüllah nereye gidelim?" deyince Efendimiz; "Habeş ülkesine gitseniz iyi olur. Habeş ülkesinde kimse zulme uğramaz." buyurdu. Bunun üzerine, içlerinde Zübeyr bin Avvâm'ın da bulunduğu 15 kişilik bir kâfile Habeşistan'a hicret etti. Habeş meliki Necâşî kendilerini çok iyi karşıladı. Orada rahat bir şekilde yaşadılar. Zamanla Necâşî de Müslüman oldu. Peygamber Efendimiz Medîne'ye hicret ettiği zaman, Hazreti Zübeyr bin Avvâm'ı ensârdan Ka'b bin Mâlik ile kardeş yaptı.

Değerli Müslümanlar!

Hazreti Zübeyr bin Avvâm (r.a.) Peygamberimizin katıldığı bütün savaşlara katılmış

ve hep ona bedenini siper etmiştir. Bu yüzden Rasûlüllah Efendimiz: "Her Peygamberin bir havârîsi vardır. Benim de havârîm Zübeyr'dir." buyurmuştur. Hazreti Ömer halifeliği döneminde Amr bin Âs, Mısır'ın kalbi olan Fustat şehrini zaptetmek için ondan dörtbin kişilik kuvvet istediğinde, Hazreti Ömer ona her biri bin kişiye bedel dört kişi göndermiştir ki, bunlar arasında Hazreti Zübeyr de vardır. Hazreti Zübeyr'in idaresindeki askerler, yedi aylık muhâsaradan sonra Fustat şehrini zaptetmeye muvaffak olmuştur.

Muhterem Kardeşlerim!

Hazreti Zübeyr ticaret ve ziraat ile meşgûl olurdu. Medîne'nin en zenginlerinden sayılırdı. Bundan dolayı her zaman zekâtını verir, etrafındaki fakirlerin maişetini temin etmeye büyük gayretler sarf ederdi. Ve onlara Peygamberimizden duyduğu şu hadîs-i şerifi öğretilirdi: "Birinizin ipi alıp odun yüklenerek satması ve Allah'ın onun yüzünü ak etmesi, dilencilikten hayırlıdır..." Bu mübarek sözlerle onları tembelliğe değil, çalışmaya teşvik ederdi.

Sevgili Kardeşlerim!

Zübeyr (r.a.), münafıklar tarafından kiralanmış olan İbn Cermuz adlı kişi tarafından namaz kılarken şehîd edildi. Şehîd olduğunda 67 yaşında bulunuyordu. Hazreti Ali, Hazreti Zübeyr'in vefâtına çok üzülmüş olup cenâze namazını bizzat kendisi kıldırdı ve şu ayetleri okudu: "Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir." (el-Ahzâb, 33/23)

ХАЗРЕТИ ЗУБЕЙР ИБН АВВАМ (Р.А.)

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

Уважаеми братя!

Темата на днешното ни хутбе е Хазрети Зубейр ибн Аввам (р.а.), един от десетимата сахабии, които Расулюллах (с.а.с.) приживе известил с дженнет. Хазрети Зубейр е син на Сафийе (р.анха), лелята на Пейгамбера (с.а.с.). Той е сред първите, които приели исляма, и когато чичо му научил за това, се разсърдил и започнал да го изтезва с огън, като постоянно му натрапвал: „Не упорствай, а се върни в религията на твоите предци“. Но Зубейр повтарял: „Никога няма да се върна в неверието! Аллах е един. Аз никога повече няма да се моля на идолите, които нито ми вредят, нито са ми от полза. Няма друг бог, освен Аллах, и Мухаммед е Негов Пратеник!“. Така той показал огромно търпение и твърдост, въпреки суровите мъчения, които му причинили.

Братя мюсюлмани!

В мекканския период, когато вярващите се увеличили, идолопоклонниците започнали да се страхуват. Това ги накарало да упражняват невиджани дотогава методи на мъчения спрямо мюсюлманите. Виждайки това, Пратеника на Аллах (с.а.с.) посъветвал вярващите: „Разпилейте се по земята. Несъмнено Аллах ще ви събере отново“. Тогава сахабиите го попитали: „А къде да идем, о, Пратенико на Аллах?“. А той отговорил: „Добре ще е да отидете в Хабешистан (Етиопия), там живее християнски крал, който не потиска хората си...“. Тогава група от сподвижниците, между които бил и Хазрети Зубейр ибн Аввам (р.а.), се преселили в Етиопия. Там те били посрещнати от краля – неджаши, който им позволил да живеят свободно религията си, а не след дълго и самият той приел исляма. Когато Пейгамбера (с.а.с.) се преселил в Медина, мюсюлманите от Хабешистан също отишли там, след което той побратимил Хазрети Зубейр (р.а.) с Кяб ибн Малик (р.а.), който бил от енсар.

Скъпи братя!

Хазрети Зубейр (р.а.) взел участие във всички битки, в които Пейгамбера (с.а.с.) участвал. Винаги бил като жив щит пред него, затова Мухаммед (с.а.с.) казал: „*Всеки от пратениците си има помощник, а моят е Зубейр*“. По времето на Омер (р.а.) Амр ибн Ас започнал подготовка за превземането на гр. Фустат, който по онова време бил сърцето на Египет. Той поискал от Омер да му изпрати четирихилядна подкрепителна армия. На неговата молба Омер отговорил: „Пращам ти четири човека, но всеки от тях се равнява на хиляда души“. Сред четиримата, които били изпратени за подкрепа, бил и Зубейр ибн Аввам (р.а.). Под негова команда градът бил обсаден и след седем месеца – превзет от мюсюлманите.

Уважаеми братя!

Хазрети Зубейр (р.а.) обичал да се занимава със земеделие и търговия. За кратко време той станал един от най-богатите хора в Медина. Винаги давал своя зекят и се старал да помага на бедните около него. Но винаги, когато им давал, ги съветвал с хадиса: „*По-добре е един от вас да вземе въже и да нарами дърва на гърба си, после да ги продаде, така Аллах ще даде сияние в лицето му, отколкото да проси...*“. Така той насърчавал бедните да работят, а не да свикват на мързел и да се препитават на гърба на другите.

Скъпи братя!

Ибн Джермуз, убиец, който бил нает от двучличниците в Медина, убил Зубейр, когато той изпълянявал намаза. Когато станал шехид, той бил на 67 години. Хазрети Али (р.а.) крайно се натъжил от неговата смърт и самият той ръководил неговия дженазе намаз, после прочел следния аят: „*Сред вярващите има мъже, предани в своя обет към Аллах. Някои от тях загинаха в изпълнение на дълга си, а други още чакат. И с нищо на това не измениха...*“ (ел-Ахзаб, 33: 23).

REGÂİB GECESİ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾

Aziz Müminler!

Okuduğum âyet-i kerimelerde Cenâb-ı Hak, Rasûlüllah (s.a.s.) Efendimize hitaben şöyle buyuruyor: *“Ey peygamber! Biz seni hem bir şahit, hem bir müjdeci, hem bir uyarıcı olarak gönderdik. Ve hem de izniyle Allah’a bir davetçi ve nurlar saçan bir kandil (olarak gönderdik). Müminlere müjdele! Onlara Allah’tan bir mükâfat vardır...”* (el-Ahzâb, 33/45-47)

Kıymetli Kardeşlerim!

İnsanlar ilim, ahlâk, fazilet ve takva yönünden birbiriyle eşit olmadıkları gibi, aylar, günler ve geceler de fazilet ve bereket yönünden aynı seviyede değildir. Allah Teâlâ, bazı günleri ve geceleri diğerlerinden daha üstün ve bereketli kılmıştır. Hutbemizin esasını teşkil eden hadis-i şerifte Rasûlüllah (s.a.s.) Efendimiz şöyle buyuruyor: *“Beş gece vardır ki, onlarda yapılan dualar geri dönmez. Yani kabul olur. Bunlar:*

- Cuma gecesi (yani Perşembeyi Cumaya bağlayan gece);
- Receb ayının ilk Cuma gecesi (yani Regâib);
- Şaban ayının on beşinci gecesi;
- Ramazan Bayramı gecesi,
- Kurban Bayramı gecesidir.” (Fethu’l-Kebir)

Bu ifadelerden dolayı asırlardan beri

dünyanın her yerinden Müslümanlar, belirtilen gecelere olduğu gibi, Regâib gecesine büyük kıymet vermişlerdir. Bu vesileyle gündüzleri oruç tutmuşlar ve gecelerini ibadetle geçirmişlerdir.

Sevgili Kardeşlerim!

O halde biz de Müslüman olarak, dua, tövbe ve istiğfar ederek, Kur’ân okuyarak, bu gibi mübarek geceleri ihya etmeliyiz. Fakirleri, yoksulları sevindirmeli, ölümü hatırlamalı, Rasûl-i Zîşân Efendimize bol bol salât-ü selâm okuyarak bu geceyi değerlendirmeye çalışmalıyız.

Diğer taraftan, çocuklarımıza günün ehemmiyetini duyuralım, namaz çağındakileri camiye, cemaate alıştırıp böyle mübarek gecelerini manevi havasından onları da haberdar edelim.

Muhterem Kardeşlerim!

Hutbemi Peygamber Efendimizin şu hadis-i şerifi ve duasıyla bitirmek istiyorum: *“Allah’ım bize Receb ve Şaban aylarını mübarek kıl ve bizleri Ramazan ayına ulaştır.”*

Önümüzdeki Cuma gecesinde idrak edeceğimiz Regâib gecesine gibi mübarek gecelerin bütün İslâm âlemi için kurtuluşa ve dirilişe vesile olmasını Yüce Mevlâmızdan niyaz ediyorum.

НОЩТА РЕГАИБ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾

Скъпи вярващи!

В айета, който цитирах, Всевишния Аллах повелява: „*О, Пратенико, Ние те изпратихме като свидетел, благовестител и предупредител, и зовящ към Аллах с Неговото позволение, и като озаряващ светилник. Възрадвай вярващите, че за тях ще има голяма благодат от Аллах*“ (ел-Ахзаб, 33: 45–47).

Уважаеми братя!

Както хората не се равняват един на друг по своята наука, морал, добродетелност и страхопочитание, така и дните, нощите и месеците не са равни относно своето превъзходство и благодат пред Аллах Теаля. В следното предание, което е основата на днешното ни хутбе, Пратеника на Аллах (с.а.с.) е казал: „*Има пет вечери, в които дуата не се отхвърля:*

- *Петъчната вечер (т.е. вечерта, свързваща четвъртъка с петъка),*
- *Първата петъчна вечер на месец реджеб (т.е. Нощта Регаиб),*
- *Петнадесетата вечер на месец шабан,*
- *Вечерта на Рамазан байрам,*
- *И вечерта на Курбан байрам“* (Фетх-ул-кебир).

Братя мюсюлмани!

Векове наред мюсюлмани от цял свят

са отдавали специално значение на Нощта Регаиб. През деня (преди тази вечер) са спазвали оруд, а нощта прекарвали в ибадет.

Ние като мюсюлмани също трябва да се възползваме от тази вечер и да я оползотворим като отправяме дуа, тевбе и истигфар към Аллах Теаля, да четем Неговата Книга, да зарадваме бедните и спомняйки си за смъртта, да отправяме саят-у селям за Неговия Пратеник Мухаммед Мустафа (с.а.с.).

От друга страна, трябва да предадем и разкажем на нашите деца за важноста на този ден и тази вечер и да ги заведем до джамията, за да им осигурим възможност да усетят нейната духовна среда.

Скъпи братя!

Искам да завърша хутбето си със следния хадис от Пратеника на Аллах (с.а.с.), който казва: „*О, Аллах, стори свещени за нас месеците реджеб и шабан и ни позволи да достигнем (здрави и живи) до месец рамазан*“.

Молим се на Аллах Теаля да отреди Нощта Регаиб, която ще настъпи в идната петъчна нощ, и подобни свещени дни и нощи да бъдат повод за спасението и пробуждането на целия ислямски свят.